

Radivoj Rehar:

Če bi mi metuljčki bili ...

Če bi mi metuljčki bili,
drobni, pisani, krilati,
letali ves ljubi dan bi
po zeleni cvetni trati.

Obletéli vse bi cvetke,
kar jih v širnem polju rase,
preživoeli v sladkih sanjah
ž njimi bi vse solnčne čase.

Toda ne. Bilà prekratka
sreča ta bi razigrana,
ker bi nas in cvetke naše
prva že umorila slana.

Svjetoslav:

Jesenska.

Meglica o naših hribih vstaja,
oj meglica jadrna,
o bregu dekle se sprehaja,
deklica-sirotica.

Trga rože, rože oele,
in z ročico jih gladi:
>Oj zakaj ste odcvetele,
da nedelj ueč solnčnih ni?

Zadehtite skoz viharje,
da nam duh spet ueder bo,
solnce razjasnite n zarje,
božje solnce žalostno!«